

Jóannes Eidesgaard, løgamaður í nýggjársrøðuni:

Øll sum her búgva skulu hava møguleikar at trívast

At mæta menniskjum við øðrvísi bakgrund, saamleika og mentan fær okkum at síggja nýggjar møguleikar í okkara egna heimi og fær okkum eisini at síggja tað virismikla, ið vert er at verja. Hetta segdi løgmaður Jóannes Eidesgaard í nýggjársrøðuni:

NÝGGJÁRSRØÐA LØGMANS

Mítt ynski fyri 2006 skal vera, at vit standa saman, luttaka, geva okkara íkast og fegnast um úrslitini, vit røkka saman.

Um fáar tímar ringja klockurnar við boðum um, at nú birtist eitt nýtt ár, og at vit hava lagt enn eitt hendingaríkt ár aftur um bak.

Vit eru miðskeiðis í eini avbjóðandi og spennandi tíð, sum krevur av okkum, at vit svara stórum spurningum – eitt nú um størri sjálvræði, um okkara pláss í altjóðasamfelagnum, um virðir, vit ynskja at varðveita, og hvussu vit skapa tað góða samfelagið – samfelagið fyri øll.

Vit hava lagt kósina á fleiri økjum, og nógv er hent hetta árið – eitt nú á uttanríkispolitiska økinum.

Vit hava í ár fingið tvær lógir, sum broyta viðurskipti okkara við Danmark. Yvirtøkulógina, sum ger, at vit kunnu yvirtaka málsøkir, nær og tá vit vilja. Og uttanríkispolitisku lógina, sum ger, at vit kunnu vera virknari og sjónligari í uttanríkispolitikki. Báðar lógirnar staðfesta eisini, at tey næstu stigini á sjálvstýrisleið valdast okkara vilja og áráði.

Herfyri varð uttanríkispolitiska lógin fráboðað Sameindu tjóðum. Í hesi fráboðan varð sjálvsavgerðarrætturin hjá Føroya fólki staðfestur í altjóðasamfelagnum.

Sjálvsavgerðarrætturin, yvirtøkulógin og nýggja stjórnarskipanin, sum skal vera liðug við árslok næsta ár, gera, at vit nú av røttum kunnu siga, at sjálvstýrismálið er okkara burturav.

Nýggi sáttmálin við Ísland - Hoyvíkssáttmálin - fer at fleirfalda okkara heima-marknað og geva báðum

pørtum sera friar ræsur at virka og samstarva.

Vit hava tikið stig til tættari samstarv við Europa innan útbúgving, gransking og flogferðslu.

Við sonevndu kumuleringsavtaluni verður rávøru-grundarlagið hjá okkara fiskavirkjum víðkað, soleiðis at vørur, sum vit keypa úr øðrum londum, kunnu virkast í Føroyum og seljast tollfrítt til høvuðsmarknaðin. Hetta eru týðandi stig í altjóðagerðini.

Vinnan, serliga flaka- og fiskivinnan, er í eini broytingar- og tillagingartíð. Tað er tí altavgerðandi fyri framtíðina, at vit støðugt skapa nýggjar vinnu-møguleikar her heima, eins og vit eisini bjóða okkum fram í útlandum. Vit eru longu á altjóða marknaðum við føroyskum fyrirkomulag og einstaklingum innan handil, vinnu, kunningartøkni, sniðgeving og tónleik. Nú ræður um framhaldandi at nýta møguleikarnar. At bróta slóð. At lofta degnum!

So hvørt, sum vit fylgja kósini, vit hava lagt, mugu vit alla tíðina festa sjónina á einstaka borgaran. Teg og meg. Børn, ung, eldri, brekað, verkafólk, tey vælútbúnu, fiskimenn, tilflytarar, samkynd og onnur. Aftan

fyri øll hesi bólkahæiti er einstaklingurin. Øll, sum her búgva, skulu hava møguleikar at trívast. Okkum tørvar allar samfelagsbólkar í nýmennandi framtøkunum fyri land okkara.

Tað er tað, sum Visjón 2015 snýr seg um: At skapa grundarlagið fyri vælferðini hjá tí einstaka borgaranum.

Tað er í ymiskleikanum, at nýskaparin sprettir og vit fara at hugsa nýggjar tankar. Eru vit bert millum teirra, sum hugsa eins og vit og síggja út eins og vit, so er vandi fyri, at vit verða avmarkað av okkara egna vanahugsan.

Blátt og blátt gevur blátt. Men blátt og gult gevur grønt. Hetta er einfaldur logikkur fyri sjálvstýrismálinum. Børnini, sum eisini vita, at einfaldir litir kunnu blandast til fjølbroytt litbrigdi. Børnini tekna og mála uttan at lata seg forða av, hvat “man eigur”, “man plagdi” og “man skal”.

Evnini hjá børnum okkara - at seta saman av nýggjum, at royna tað, sum ikki er roynt áður, og at stremba eftir at vilja vita - verða avgerðandi fyri, hvussu vit fara at standa okkum í framtíðar kappingini.

At mæta menniskjum við øðrvísi bakgrund, saamleika og mentan fær okkum at síggja nýggjar møguleikar í okkara egna heimi, og fær

okkum eisini at síggja tað virðismikla, ið er vert at verja.

Okkum tørvar kunnleikan, sum byggir á drúgvu royndirnar hjá eldri aldrinum. At lata royndir hjá tí eldri renna saman við virkisfýsni hjá tí yngri, gevur spennandi úrslit.

Javnstøða er ein onnur fyrirtreyt fyri nýmennandi og fyri at fáa atgongd til margfeldi. At hava eitt so breitt grundarlag av tilfeingi at byggja á sum gjørligt. Tað er at seta skynsemi í háseti.

Og soleiðis kundi eg hildið áfram. At geva hvørjum samfelagsbólki og hvørjum einstaklingi møguleikan at geva sítt íkast, merkir, at samfelagið fær atgongd til stórar orku- og skapanarkeldur.

At skapandi megin er stór í okkara fólki, prógva eitt nú tónleikafestivalarnir, og tær mongu útgávarnar av fløgum, bókum og listarverkum.

Vit hava í ár ment okkara samfelag á fleiri økjum.

Við stórum fagnaði varð tikið ímóti nýggja Smyrli í heyst. Ferðasambandið er eisini styrkt við nýggjum ferjulegum, og í summar varð skotið ígjøgnum undir Leirvíksfirði. Oyggjar okkara verða alsamt tættari

dálking, sum kann raka okkum øll.

Tað kann tykjast sum ein vónleys uppgáva at hjálpa og gera mun, tá vesaldómurin, við sínum óhugnaligu ørmun, fevnir um hundrættisundtals, ja, milliónir av menniskjum.

Gjøgnum máttloysið hómast kortini ein farri av eini betri framtíð. Tað fær okkum at halda fast í trúnni á, at allur bati bætir, eisini tann, tit lata til hjálparfelagsskapir og neyðhjálpstarbeiði. Tit gera mun!

Tí eru vit eisini sum land farin undir at skipa okkara egna menningarpolitikk. Hetta er ein heilt sjálvsagdur partur av tí at taka ábyrgd - at vilja gera mun.

Tað eru so nógv virðir, vit taka sum givin – eitt nú talufrælsi, frið, bústað, og at vit eru mett og væl klødd. Føroyar eru eitt samfelag, har tey flestu hava tað gott. Tað merkir ikki, at øll hava tað nógv gott. Tað eru samfelagsbólkar, ið ikki hava nógv góðar umstøður. Her er nógv eftir hjá okkum at gera.

Nú nýggjársskotini smella og skreyteldar prýða himmalin, gleða vit okkum at njóta seinasta kvøldið í árinum saman við familju og vinfølkum.

Ikki øll kunnu halda frí í kvøld. Tit, sum eru til arbeiðis og røkja neyðugt starv á eitt nú sjúkrahúsi, ellisheimi, skipi og aðrastaðni við, tykkum sendi eg eina serliga heilsan.

Og eisini tykkum, sum í kvøld sita einsamøll. Sum bera sorg og sakn, tí tit í árinum mistu onkran av tykkara kæru, ella á annan hátt vóru fyri vanlagnu. Mái nýggja árið kveikja ein neista til troyst og vón.

Vegna Føroya landsstýri takki eg fyri árið, sum nú er at enda komið.

Mítt ynski fyri 2006 skal vera, at vit standa saman, luttaka, geva okkara íkast og fegnast um úrslitini, vit røkka saman.

Eg ynski tykkum øllum eitt av Harranum signað nýggjár!